

Posudek diplomové práce

IVANA BEČKOVÁ : Uspokojování potřeb dítěte v kontextu dnešní rodiny a mateřské školy v souvislosti s nepravidelnou docházkou

Oponent doc.PhDr.Eva Opravilová,CSc

Předložená práce dokládá velice svědomitou (možná trochu maximalistickou) snahu autorky pojednat zvolené téma v co nejširším záběru. V hledání „kontextů“, „aspektů“ a „historických exkurzů“ se ale myšlenky opakují, místy výklad ztrácí funkční logiku, přesnost a přehlednost (příkladem je sám název práce). Přesto, že nepochybuji o orientovanosti autorky v problematice, její solidní znalosti odborných pramenů i schopnosti jejich interpretace, upozorním na některé nepřesnosti v teoretické části, k nimž prosím zaujmout v rámci obhajoby stanovisko.

Např. informace o „Německu, které bylo známé Kindergarten F.Froebela“(str.37), jak rozumět požadavku na „nutné posílení kompetencí rodiny směrem k mateřské škole“(str.43), na str.48 významové použití pojmu aspekt „(pedagogové vypožorovali....aspekty, které komplikovaly a prodlužovaly adaptaci..“).

Výzkumná část zahrnuje náročné vícevrstevné šetření, které autorka úspěšně zvládla po stránce obsahu i formy. Přesto, že i při něm, jak sama konstatuje, se objevily drobné problémy, podařilo se jí shromáždit a vyhodnotit množství pozoruhodných údajů a původních zjištění. I když se v průběhu šetření problému některé okolnosti změnily, zůstává většina zjištěných závěrů v platnosti a potvrzuje správnost jejich východisek a záměrů.

Předložená práce jako jedna z prvních zmapovala problém, s nímž se náš systém předškolního vzdělávání v poslední době musel vyrovnávat. Bylo by vhodné některé její části připravit k publikaci v odborném tisku, aby vyvolaly diskusi zejména mezi učitelkami. Převažující negativní stanovisko učitelek k nepravidelné docházce (postoje rodičů jsou jak se ukázalo otevřenější), totiž nekoresponduje s názory současných vývojových psychologů v zahraničí, kteří naopak nepravidelnou docházku s ohledem na individuální potřeby doporučují. Dokonce vypracovali optimální režim této nepravidelnosti v jednotlivých věkových kategoriích tak, aby dítě nebylo zatěžováno. V zahraničí je také běžné, že se děti z rodiny pravidelně, třeba jen jednou v týdnu, zúčastňují školního programu (někdy i povinně).

Celkově možno konstatovat, že jde o práci zdařilou, která po stránce obsahové i formálním zpracováním splňuje všechny předpoklady úspěšné obhajoby.

V rámci obhajoby kladu otázku, zda jsou odpovědi dotazníku i rozhovoru hodnoceny společně a zda by autorka považovala za vhodné kdyby ve vzorku byly zastoupeny také názory rodičů, jejichž děti možnosti nepravidelné docházky nevyužívají.

Klasifikace: m/bruce